

[Miljøministeren]

tivt. Og det er så det svar, jeg må henholde mig til. Helt personlig ved jeg faktisk ikke mere om det end det, jeg har fået at vide her.

Når der spørges, om miljøhandlingsplanen vil være neutral over for spørgsmålet om 2 pct., må jeg svare, at det ikke er tanken, at miljøhandlingsplanen i sig selv skal føre til overflødig meransættelser, hvis det var det, der lå i det. Tværtimod vil vi selvfølgelig se at anvende pengene så miljømæssigt fornuftigt som muligt, og det er ved at føre den ud i praksis og ikke nødvendigvis ved at ansætte et hav af mennesker til at håndtere den.

Når det drejer sig om Skjern Å, bliver jeg nødt til at sige, at det var et meget bredt flertal i Folketinget – jeg tror, det var alle undtagen Fremskridtspartiet – der ønskede at man fik det arbejde udført. Jeg skylder så, at jeg ser på den rapport. Det har jeg altså ikke gjort endnu, fordi der selvfølgelig skal arbejdes med den, og derfor får hr. Knud Lind, uanset om han så ti gange til stiller spørgsmålet, ikke noget svar omkring Skjern Å i dag. Jeg nægter at udtale mig om Skjern Å.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg tror faktisk, miljøministeren nu er i gang med at komme med en nyhed, nemlig at formanden for Kommunernes Landsforening – og jeg må forstå, at det har været i de drøftelser, der foregår med indenrigsministeren og økonomiministerens i øjeblikket – har givet til kende – sådan har miljøministeren forstået det – at man var interesseret i den generelle udskydelse på to år.

Jeg skal tillade mig at citere fra det sidste nummer af Danske Kommuner side 27, der handler om delegeretmødet i 1988. Under overskriften: »Vandmiljøplanen må ikke udskydes« siges der følgende:

»Det er bestemt ikke tiden til at slække på vandmiljøplanen. Havmiljøet og det nære vandmiljø tåler ikke en udskydelse af tidsfristerne.«

Det citeres formanden for KL's miljøudvalg, Johannes Poulsen, for. Lidt senere siger Johannes Poulsen:

»Tidsfristerne skal ikke udskydes, for den oprindelige plan kan stort set overholdes. Både ingeniører og entreprenører har kapacitet til at overholde planen, og borgerne er villige til at betale for indsatsen.«

Hertil replicerer formanden for Kommunernes Landsforening, Thorkild Simonsen, ifølge Else Marie Andersen i kommunernes eget blad: »Jeg er enig«.

Nu må ministeren komme med en dokumentation her, for det kan jo ikke nytte noget, at vi på det ene tidspunkt får et argument for udskydelsen af denne plan, der siger, at det har kommunerne bedt om gennem Kommunernes Landsforening, for dernæst at læse Kommunernes Landsforenings referat af, hvad der er blevet sagt på Kommunernes Landsforenings eget delegeretmøde, altså to ting, der står i ganske klar modstrid med hinanden. Jeg må så forstå, når ministeren siger, at nogle kommuner har ønsket længere tidsfrister, at der ikke kan være behov for en generel 2-års-udskydelse af tidsfristen. Vi er bestemt indstillet på, at de kommuner, der kommer i klemme økonomisk på grund af den tidsfrist, som vandmiljøplanen fra den 30. april 1987 indeholdt, får dispensationer. Det er vi bestemt indstillet på. Det ville vi under alle omstændigheder være nødt til. Det vil vi nu nok også være nødt til, selv om tidsfristen udskydes til 1994. Nogle er der altid.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Også jeg blev temmelig overrasket, da jeg hørte ministerens bemærkninger heroppe fra om, at formanden for Kommunernes Landsforening under de løbende drøftelser har givet udtryk for, at man gerne vil have en fristforlængelse på 2 år. Nu lever vi jo i en tid, hvor der er mange af de gode gamle parlamentariske spilleregler, der bliver brudt. Vi skal opleve en regering, der siger, at den er ikke forpligtet af dagsordener og af beretninger. Vi skal opleve en regering, der går skarpt i rette – det gælder jo i øvrigt også miljøministeren – over for et andet partis leder, hvis vedkommende refererer fra private samtaler osv. Men her skal vi altså opleve en miljøminister, der fra Folketingets talerstol mener sig berettiget til som argument for et forslag om en tidsfristforlængelse på miljøinvesteringerne i kommunerne at kunne henvise til nogle løbende drøftelser, der for øjeblikket foregår i Indenrigsministeriet. Det er for mig at se et så klart og skarpt brud på almindelige parlamentariske spilleregler, at jeg faktisk synes, at miljøministeren skylder os en undskyldning, og jeg synes, at miljøministeren skal trække den